

Moja škola

Moja škola je najljepši dom i cijeli život ću je nositi u srcu svom. Ona nije samo građevina od četiri zida, već i kolijevka mudrosti i znanja. Drugi je dom nizu generacija koje su prošle kroz nju.

U njoj učimo, stičemo nove vještine te sklapamo nova prijateljstva koja će, iskreno se nadam, trajati još dugo. Dok pišem ovaj rad, vraćam se polako u prošlost. Prisjećam se septembra i prvog dana. Kročila sam u školu dok mi je srce lupalo od treme i uzbuđenja. Strah od novog početka kružio je mojim venama. Sve oko mene je bilo novo i nepoznato: profesori, prostorije, učenici... Plašila sam se nepoznatog okruženja, očekivanja profesora te njihovih kriterija. Posmatrala sam ih sa velikim strahopoštovanjem. Ubrzo se sve promijenilo. Prilagodila sam se sredini i svakim danom sam bila sretnija i ponosnija što sam dio kolektiva Srednje medicinske škole- Jezero. U profesorima sam vidjela prvenstveno prijatelje koji nam žele pomoći i na nas prenijeti dio svog znanja. Strahopoštovanje je preraslo u poštovanje i slobodno mogu reći jednu vrstu ljubavi. Vrijeme leti, a godine prolaze. Maturantica sam koja je uspješno završila jedno poglavlje svog života. To poglavlje je ispisano lijepim sjećanjima, trudom i znanjem. Svako odlazi svojim putem. Taj put nas neće uvijek voditi tamo gdje mi želimo, bit će tu uspona i padova, ali na nama je da to predemo i savladamo. Koliko god se radovala novim počecima, tužna sam, jer iza sebe ostavljam divan period. Ostaju šaputanja na času, šale, predavanja. Često sam poželjela da što prije završim srednju, ne shvatajući težinu svoje želje.

U školi smo bili na svom, savladavali prepreke i odrastali. Emocije naviru poput lavine. Prisutan je i strah od nepoznatog, ali i uzbuđenje. Motam film u glavi, smiješeći se prošlim danima. Pred nama je i matursko veče, noć koju ćemo pamtit.

Škola je postavila jake temelje za našu budućnost. Nosit ćemo sjećanja na nju, ponosno kako su nas naučili naši profesori. Za kraj sam ostavila staru poslovicu čije značenje prekrasno shvatimo: „Od kolijevke do groba, najljepše je đlačko doba. ”

Sajra Hromić IV³